

Ordføreren: Der er kommet et Par Smaabemærkninger fra forskjellige Sider, som det maa være mig tilladt at imødegaae. Et æret Medlem af Udvalget, nemlig den ærede Rigsdagsmand fra Ringsted (Müller), har udtalt den Anskuelse, at det mulig kunde være rigtigt at affatte Forslaget under Nr. 35 paa en noget videre Maade, saaledes at det skulde være en Forpligtelse at opgive Navn og Bopæl ogsaa til Private, der maatte behøve et Vidnesbyrd. Jeg troer ikke, at en saadan Bestemmelse, selv om den kunde gives ved Lov, hvad jeg ikke troer, den kan, kunde høre hjemme paa dette Sted, hvor der kun er Tale om Politiet og Borgernes Pligt overfor dette; men en saadan almindelig Pligt til at navngive sig for private Folk kan vistnok overhovedet ikke drages ind under nogen som helst Lov. Den Bemærkning, der er gjort af den ærede Rigsdagsmand for Bogen (H. M. Petersen), kan være meget rigtig; men jeg troer ikke, at det vil være hensigtsmæssigt, at Loven derom bestemmer Noget. Hvor der er Tale om et Vederlag for ydet Tjeneste, synes det naturligt, at dette ikke skal komme Politiet i det Hele eller dets trængende Betjente eller deres Enker tilgode, men netop den, der har ydet Tjenesten, og det vil derfor ikke være heldigt at sige en saadan indskrænkende Bestemmelse til, hvorimod det i Praxis naturligt vil stee paa den Maade, at en saadan Ydelse bliver tilsendt den Vedkommendes Forefatte, for at ham at kunne gives til den Paagældende; jeg troer derfor ikke, at der er nogen Grund til at forandre Udkastets § 13. Med Hensyn til Endringsforslaget af det ærede Medlem fra Lyngby (Rosen) skal jeg tillade mig den Bemærkning, at foruden, hvad der har været sagt om Sundhedsvedtægten's eiendommelige Bestaaenhed, skal Sundhedsvedtægten jo efter hele sin Bestemmelse være saa offentlig som muligt; et Reglement for Prostitutionen derimod maa ikke være offentligt; det hører ikke til den Slags Ting, der skal slaas op paa ethvert Gadehjørne eller læses af Alle og Enhver, og det vil vistnok ikke være heldigt at knytte det paa denne Maade til Sundhedsvedtægten. Ikke bestomindre skal jeg stemme for Bestemmelsen, saaledes som den staaer her, under den

Forudsætning, at det ærede Medlem vil sørge for til tredje Behandling at stille et Endringsforslag, som forandrer denne Indledning deraf, og jeg kan ikke nægte, at jeg er bleven i høi Grad opfordret dertil ved at høre de Betæneligheder, nogle af mine ærede Kolleger i Udvalget have næret med Hensyn til det Skadelige, der skulde være i at slaas fast ved Lovgivningen, at der eksisterer Noget, som hedder Prostitution. Skulde det være saa, at Alle, som særlig vare henviste til en skarp juridisk Opfattelse af Sagen, skulde nære en saadan Betyrning, gjør det mig frygt som for, at vi ikke vilde faae et Regulativ, medmindre vi slaas det fast ved Lov, og i saa Fald vil jeg mene, at det helst bør stee straf; thi skulle vi vente, indtil vi faae forandret Christian den Femtes Danste Lovs Kapitel om Løssagtighed, kunde det have lange Udsigter, og jeg maa da bede om at faae det straf eller i alt Fald snarest muligt. Jeg kan ikke indsee, at vi legalisere Prostitutionen mere ved at sætte dette ind i Loven end ved at lade den ærede Justitsminister i Forening med Kommunalbestyrelsen udfærdige et Reglement; den Modsigelse, man frygter for, bestaaer hver Dag, hvad enten vi have et Reglement eller ikke; det tillades den Dag i Dag alle vegne, at det stee ustraffet, for hvilket Loven har ansat Straf; kunne vi finde os i denne Modsigelse, saa kunne vi ogsaa finde os deri, at der udsædes et Regulativ, hvorved Prostitutionen omtales i Lovgivningen som bestaaende, thi derved vil Modsigelsen dog blive noget mindre følelig end hidtil. Jeg stemmer derfor for Forslaget under den Forudsætning, at Reglementet ikke knyttes paa den antydede Maade til Sundhedsvedtægterne. Jeg troer vel, at Ministeren alt nu har Myndighed til at enes med Kommunalbestyrelsen og Politidirektøren om et nyt Reglement for Prostitutionen; men ville vi sikke os i den Henseende, kan jeg ikke indsee, at der er Noget ibeen for at slaas det fast i Loven, og det har derfor glædet mig at høre, at den høitærede Ministers Betæneligheder kun knyttede sig til, hvad der angik Sundhedsvedtægterne, og at han ikke nærede den, jeg maa kalde det pertentlige Frygt, som er udtalt fra en anden Side, for at anerkjende Prostitutionen som bestaaende.